

алгоритму дій нападників, попередній виїзд на місце запланованого нападу). Злочинці вивчають шляхи проїзду інкасаторських спецавтомобілів, аналізують достатність і якість охорони, вивчають найбільш зручні, на їх погляд, ділянки для вчинення нападу, передбачають шляхи відступу та способи приховування викрадених цінностей.

На стадії вчинення нападу на інкасаторів вживаються заходи, направлені на безпосереднє виконання злочинних дій та заволодіння грошовими коштами. Особливе криміналістичне значення має характер застосованого насильства: такі дії можна розділити на напади із застосуванням фізичного насильства та напади із застосуванням психічного насильства. Зазвичай психічне насильство супроводжується застосуванням фізичного насильства у той чи іншій формі та мірі. Це зумовлено бажанням злочинців у обмежений час зламати опір та довести інкасаторів до безпорадного стану, позбавивши їх будь-якої надії на порятунок.

На третій стадії злочинцями виконуються дії з приховування слідів - реалізація та використання викраденого, знешкодження слідів, що могли лишитися внаслідок вчинення нападу, практична реалізація заходів з вчинення протидії розслідуванню (наприклад, вплив на свідків, вплив на слідчого) тощо. У криміналістичній характеристиці нападів на інкасаторів інформація про спосіб приховування злочину набуває особливого значення. Аналіз свідчить про те, що злочинці тією чи іншою мірою, але завжди удаються до приховування слідів злочинної діяльності або своєї участі у ньому.

Список використаних джерел:

1. Гончаренко С. М. Використання сучасних досягнень криміналістики у боротьбі зі злочинністю : Матеріали міжвузівської науково-практичної конференції студентів, курсантів і слухачів. Донецьк, 30 квітня 2004 року / С. М. Гончаренко. - Донецьк : ДЮІ МВС при ДонНУ, 2004. - 352 с.
2. Завідняк В. І. Особливості розслідування злочинів, вчинених проти грошових коштів, цінностей та цінних бумаг : автореф. дис. ... канд. юрид. наук / В. І. Завідняк. - Київ, 2010. - 21 с.
3. Халиков А. Н. Вопросы криминалистической характеристики преступлений в практике расследования уголовных дел / А. Н. Халиков // Уголовное право. - 2006. - № 1. - С. 116-119.
4. Шурухнов Н. Г. Криминалистика / Н. Г. Шурухнов. - М : Юрист, 2010. - 411 с.

Види насильницьких злочинів, які вчиняються щодо неповнолітніх

Пяковський В.В., кандидат юридичних наук, доцент, заступник начальника кафедри криміналістики та судової медицини НАВС

Незважаючи на те, що насильницькі діяння щодо неповнолітніх заборонені кримінальним законом, дана обставина не зупиняє злочинців від їх вчинення. У даний час уже не викликає подиву той факт, що в загальній кількості насильницьких злочинів росте число насильницьких діянь, вчинених щодо неповнолітніх, де ступінь тяжкості застосованого насильства є різною. При її оцінці враховуються не тільки наслідки у вигляді заподіяння неповнолітньому шкоди здоров'ю, але й інтенсивність, характер насильства, його тривалість, спосіб застосування.

Аналіз соціально-економічної й політичної ситуації в державі свідчать про те, що в Україні за роки реформ не покращилася ситуація в галузі захисту особи в цілому й, неповнолітніх, зокрема. Недостатньо захищеними залишаються права й свободи дитини. Тим часом Конституція України (ст. 52) вказує, будь-яке насильство над дитиною переслідуються за законом [1]. Відповідно до положень Конституції України й ст. 1 КК України [2] в переліку об'єктів правового захисту на перше місце поставлена охорона прав і свобод людини й громадянина. Треба сказати, що недоторканість дитини охороняється численною системою кримінально-правових норм, для яких головним завданням є захист її прав і свобод. Однак його вирішення шляхом

установлення високих санкцій за злочини, як свідчить правоохоронна практика, виявляється недостатнім засобом для захисту неповнолітніх від різного роду насильства.

Безсумнівно, складна криміногенна ситуація в державі так чи інакше стосується і неповнолітніх. Одні злочини посягають саме на них, інші заподіюють їм безпосередню шкоду, хоча посягають на об'єкти більш загального характеру, треті відбуваються на інтересах неповнолітніх через певні наслідки, четверті зачіпають окрему дитину більш опосередковано. Взагалі точне виділення злочинів проти неповнолітнього, його прав і свобод, законних інтересів, якщо мати на увазі наслідки кримінально караних діянь (заподіювана ними шкода), є практично неможливим. Тут багато проблем. Що стосується юридичних понять, то треба мати на увазі, що об'єктивного критерію розмежування злочинів проти неповнолітніх від інших діянь на базі традиційних кримінально-правових досліджень не має. На сьогоднішній день злочини проти неповнолітніх не об'єднані в окремий розділ й, тим більше, не виділені насильницькі злочини проти зазначеної категорії осіб. Незважаючи на це, питання про кримінально-правовий захист (охорону) неповнолітніх від насильницьких посягань не може бути непоміченим, а в силу складної криміногенної ситуації повинен бути підданий детальному вивченню. Зважаючи на це, досить складно визначити коло всіх кримінально-правових норм, які в тій або іншій мірі забезпечують кримінально-правову захищеність неповнолітніх від злочинного насильства. У зв'язку із зазначеною обставиною також складно провести й криміналістичний аналіз досліджуваних злочинних діянь.

На підставі викладеного, пропонуємо види насильницьких злочинів, учинених щодо неповнолітніх, розділити по групах, виходячи з назв відповідних розділів КК України, тим більше, що законодавець виділяє цілком конкретні злочини:

1. Насильницькі злочини проти життя й здоров'я неповнолітніх (п. «2» ч.2 ст. 115; ст. 117; ч.3 ст. 120; ст. 135; ч.2 ст. 136; ст. 137; ст. 141; ч.2 ст. 142; ч.2 ст. 144 КК України).

2. Насильницькі злочини проти волі, честі та гідності неповнолітніх (ч.2 ст. 146; ч.2 ст. 147; ч.2 ст. 149; ст. 150; ст. 150-1 КК України).

3. Насильницькі злочини проти статевої недоторканності неповнолітніх (ч.3, ч.4 ст. 152; ч.3 ст. 153 КК України).

4. Насильницькі злочини проти громадського порядку та моральності, учинені щодо неповнолітніх (ч.3, ч.4 ст. 303; ст. 304 КК України).

5. Насильницькі злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, учинені щодо неповнолітніх (ч.3 ст. 314 КК України).

Список використаних джерел:

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). -1996. - № 30. - Ст. 141.
2. Кримінальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). - 2001. - № 25. - Ст. 131.

Боротьба з корупцією, як основа євроінтеграції

Ревера М.С., студент ННІЗН НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник Кузьмічова-Кисленко С.В.

Ведучи дискусію про необхідність боротьби з корупцією в цілому та в правоохоронних органах зокрема варто в першу чергу керуватися існуючими законодавчими актами, що передбачають основні напрямки діяльності державно-владних органів в боротьбі з корупційними явищами, які давно